

[Bernhard Baunsgaard]

det øjeblik vi samtidig kan sætte grænser for, hvad vi vil finde os i. Et frisind, der ingen grænser har, er ligegyldighed. Vi ønsker et frisind, der klart siger, at vi ønsker at sikre, at alle mennesker har lov til at være i samfundet. Vi ønsker at sikre tolerancen og tålmodigheden.

Derfor er vi nødt til at sige: der er grænser for, hvad vi tillader at der gøres over for anderledesfølende og -tænkende. Derfor finder jeg, at det er logisk og rigtigt, at vi giver det signal til befolkningen, at denne tålmodighed, denne tolerance, også gælder homoseksuelle. Jeg har ikke megen respekt for det frisind og den ytringsfrihed, der siger, at alt er tilladt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg bliver nødt til at komme med en replik til hr. Bernhard Baunsgaard.

Det, som er det konkrete problem i en sag af denne art, netop når det drejer sig om at sikre og også udvide ytringsfrihedens grænser i demokratiet, er, at vi f.eks. har været vidne til, at journalister, som af hensyn til, at vi klart kan få at vide, hvad nogle mennesker desværre går rundt og mener og tænker og siger, viderebringer det, således at vi f.eks. kan bekæmpe racismen eller diskriminationen mod seksuelle mindretal, således at vi kan få det frem i lyset, og således at man dermed kan bekæmpe det netop gennem brug af ytringsfriheden. Det er grundlæggende den eneste metode, som i længden er et værn også for de mennesker, som hr. Bernhard Baunsgaard og jeg er enige om skal have en bedre situation i samfundet.

Dermed har vi altså en anden tanke om, hvordan man forsvaret og sikrer ytringsfriheden på dette konkrete område, end hr. Bernhard Baunsgaard har, og derfor synes jeg, at hr. Bernhard Baunsgaard skulle respektere mit synspunkt og min intention, lige så vel som jeg respekterer hr. Bernhard Baunsgaards.

Formanden:

Jeg tror, det er tredje gang, jeg nu beder om at få mere ro i salen. Der er utrolig mange samtalekredse, og jeg forstår godt, at man har brug for at tale højt for at overdøve hin-

anden, men ordførerne har brug for at følge, hvad der siges på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Med hr. Albrechtsens noget teoretiske og derfor også lidt unuancerede holdning til det her spørgsmål synes jeg det bliver noget uklart, hvordan hr. Albrechtsen forholder sig til, at lovforslaget faktisk består af to paragraffer. Det er kun den ene paragraf, der omhandler straffeloven og ytringer, som hr. Albrechtsens argumentation går på.

Derfor vil jeg gerne høre, hvordan hr. Albrechtsens holdning er til den anden paragraf i lovforslaget, den, der handler om faktiske handlinger og diskrimination i form af faktiske handlinger. Har hr. Albrechtsen også noget imod den paragraf? Det synes jeg ville være rart at få på det rene på nuværende tidspunkt.

Jeg vil i øvrigt godt sige om den diskussion, der har været her, at man altid kan diskutere ytringsfrihed i forbindelse med lovgivning af denne karakter. Men det er først og fremmest et principielt problem, og det bliver hverken mindre eller større af, at vi ændrer den afgrænsning, som gælder i loven. Det er for så vidt to helt forskellige problemstillinger: på den ene side hvem loven skal omfatte, på den anden side ytringsfrihedsdiskussionen. De to ting synes jeg vi skal skelne imellem, fordi et principielt problem jo netop udmærker sig ved, at det har gyldighed, hvad enten det omfatter få eller mange.

Derfor kan vi sagtens føre vores diskussion om ytringsfriheden helt uafhængigt af, hvilke grupper der afgrænses i denne lovgivning, og derfor har jeg heller ikke nogen som helst betænkeligheder ved at være med til at udvide den, selv om jeg godt kan se de samme ytringsfrihedsmæssige betænkeligheder, som andre har gjort opmærksom på. Når jeg ikke har disse betænkeligheder, er det altså, fordi de problemer er principielle, og de bliver hverken mindre eller større af, at vi ændrer afgrænsningen i loven.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg kan bekræfte over for hr. Lenger, at hvad angår faktiske handlinger som f.eks.